

DECIZIA Nr.13
din 15 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea fondului funciar nr.18/1991, art.78 alin.(1²) din Legea fondului funciar nr.18/1991 în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 și a dispozițiilor art.3 lit.e), art.4 alin.(1) în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014 și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991

Publicată în Monitorul Oficial nr.175 din 13.03.2015

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.20 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale art.3 lit.e), art.4 alin.(1) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, excepție ridicată de Maria Pirtea și Cornel Pirtea în Dosarul nr.1.359/210/2013 al Tribunalului Arad — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.233D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 decembrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și art.56 alin.(2) teza a doua din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.6/2012, a amânat pronunțarea pentru data de 15 ianuarie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr.1.359/210/2013, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.20 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 și a dispozițiilor art.3 lit.e), art.4 alin.(1) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013**. Excepția a fost ridicată de Maria Pirtea și Cornel Pirtea într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței civile prin care s-a respins plângerea împotriva încheierii de carte funciară de respingere a cererii de reexaminare a unei alte încheieri. Prin cererea inițială formulată de autorii excepției se solicita Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Arad — Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Chișineu-Criș modificarea categoriei de folosință a unui teren din „pășune” în „arabil”.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că dispozițiile art.20 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 [prin care au fost introduse alin.(1¹)—(1³) în art.78 din Legea fondului funciar nr.18/1991] precum și cele ale art.4 alin.(1) din același act normativ, contravin principiului neretroactivității legii deoarece stabilesc interdicția schimbării categoriei de folosință a pajiștilor înregistrate ca atare în Registrul agricol la data de 1 ianuarie 2007, după mai mult de 6 ani de la data respectivă. Or, în perioada scursă de la data de 1 ianuarie 2007 și până la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, în Registrul agricol s-au putut înregistra, în condiții de deplină legalitate, schimbări ale categoriei de folosință din „pajiște” în „arabil”. În măsura în care aceste înregistrări în Registrul agricol s-au efectuat înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, în lumina noilor reglementări, sunt lovite de nulitate absolută.

5. Prevederile art.3 lit.e) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 aduc atingere principiului egalității în fața legii și dreptului de proprietate privată, respectiv îngrădesc dreptul de folosință al persoanelor fizice ce au în proprietate terenuri, prin instituirea obligației de a menține categoria de folosință pajiști pentru suprafețele de teren deținute în proprietate, fără o justă despăgubire sau alte compensații bănești.

6. **Tribunalul Arad — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art.78 alin.(1¹)—(1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 au fost introduse prin art.20 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, au intrat în vigoare în aprilie 2013 și reglementează modalitatea în care e posibilă, de la data intrării în vigoare a ordonanței, schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor, respectiv a terenurilor care erau astfel înregistrate la data de 1 ianuarie 2007. Nu se aduce astfel atingere principiului neretroactivității legii. Totodată, prin textele de lege criticate nu sunt încălcate principiul egalității și dreptul de proprietate, ci se reglementează modul de exploatare a pajiștilor permanente conform Regulamentului (CE) nr.73/2009.

7. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la prevederile din actele normative ce reglementează regimul juridic al pajiștilor, concluzionând că interesul legiuitorului este acela de a menține destinația de folosință a acestei categorii de terenuri. Pentru acest motiv, nu se poate afirma că textele de lege criticate aduc atingere principiului neretroactivității legii, în condițiile în care acestea modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi. De asemenea, textele de lege criticate nu aduc atingere principiului egalității în fața legii, în condițiile în care sunt aplicabile tuturor celor prevăzuți în ipoteza normei juridice, statul asigurând un cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor fizice aflate în situații juridice similare, respectiv beneficiarii constituirii și reconstituirii dreptului de proprietate asupra pajiștilor.

9. Referitor la susținerile autorilor excepției potrivit cărora instituirea obligației de a menține categoria de folosință pajiști pentru suprafețele de teren deținute în proprietate îngrădește dreptul de folosință aparținând proprietarilor de terenuri, arată că aceasta nu poate fi primită, deoarece, potrivit art.44 alin.(1) teza a doua din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Or, obligația de a menține categoria de folosință pajiști a intervenit ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană și adoptării Regulamentului (CE) nr.73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr.1.290/2005, (CE) nr.247/2006, (CE) nr.378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorii excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art.20 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea

Legii fondului funciar nr.18/1991 și dispozițiile art.3 lit.e), art.4 alin.(1) și art. 12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013.

13. Curtea observă că, potrivit art.62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art.78 alin. (1¹)—(1³) din Legea fondului funciar nr.18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor art.3 lit.e), art.4 alin.(1) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.267 din 13 mai 2013.

14. Ulterior datei sesizării Curții Constituționale, prevederile art.78 alin.(1²) din Legea fondului funciar nr.18/1991 și art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 au fost modificate prin art.I pct.5 și 20 din Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.491 din 2 iulie 2014. Potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011, relevante în cauză sunt textele de lege criticate în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, acestea continuând să-și producă efectele juridice. Curtea urmează să se pronunțe asupra lor. În aceste condiții, textele de lege care fac obiectul controlului de constituționalitate au următorul cuprins:

— Art.78 alin.(1¹)—(1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991: „(1¹) Schimbarea categoriei de folosință în alte categorii de folosință a pajiștilor, înregistrate ca atare la data de 1 ianuarie 2007, așa cum este prevăzut în primul paragraf al alin.(2) al art.6 din Regulamentul (CE) nr.73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr.247/2006, (CE) nr.378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr.1.782/2003, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.30 din 31 ianuarie 2009, în Registrul agricol, este interzisă.

(1²) Fac excepție de la prevederile alin.(1¹) terenurile ocupate de pajiști care, prin degradare sau poluare, și-au pierdut total ori parțial capacitatea de producție, terenuri pe care se vor executa lucrări de ameliorare și amenajare, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(1³) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin.(1¹) sunt lovite de nulitate absolută.”

— Art.3 lit.e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013: „Sunt supuse regimului de organizare, administrare și exploatare următoarele categorii de pajiști: (...) e) pajiști proprietate privată a persoanelor fizice și juridice”

— Art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013: „Deținătorii de pajiști, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit.f), sunt obligați să mențină suprafața totală ocupată cu pajiști la 1 ianuarie 2007, așa cum este prevăzut în primul paragraf al alin.(2) al art.6 din Regulament, și înregistrată în registrul agricol ca pășune/fâneață la acea dată, inclusiv cele aflate în administrarea ADS.”

— Art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013: „(3) Beneficiarii constituirii și reconstituirii dreptului de proprietate potrivit legilor proprietății au obligația de a menține categoria de folosință pajiști.”

15. Art.6 alin.(2) din Regulamentul (CE) nr.73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr.1.290/2005, (CE) nr.247/2006, (CE) nr.378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.30 din 31 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, la care face trimitere art.78 alin.(1¹)—(1³) din Legea fondului funciar nr.18/1991, prevede că: „Statele membre, cu excepția noilor state membre, se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafață din 2003 sunt în continuare utilizate în acest scop.[...]. Bulgaria și România se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate în acest scop.”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art.15 alin.(2) referitoare la neretroactivitatea legii, art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi precum și art.44 alin.(2), (5) și (6) privind dreptul de proprietate privată.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obligația României de a menține terenurile utilizate drept pășune permanentă la data de 1 ianuarie 2007, tot în această

categorie, a fost reglementată de art.5 alin.(2) sfârșitul primului paragraf din Regulamentul (CE) nr.1.782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2.019/93, (CE) nr.1.452/2001, (CE) nr.1.453/2001, (CE) nr. 1.454/2001, (CE) nr.1.868/94, (CE) nr.1.251/1999, (CE) nr. 1.254/1999, (CE) nr.1.673/2000, (CEE) nr.2.358/71 și (CE) nr.2.529/2001, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.270 din 21 octombrie 2003, astfel cum a fost modificat prin Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr.157/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.465 din 1 iunie 2005, care prevedea la secțiunea „Agricultură” următoarele: *„Cu toate acestea, Bulgaria și România asigură că terenul care a fost utilizat drept pășune permanentă la data de 1 ianuarie 2007 este menținut ca pășune permanentă.”*

18. Ulterior acestei reglementări, Curtea constată că prin pct. (7) al preambulului Regulamentului (CE) nr.73/2009 al Consiliului, s-a reținut că *„Regulamentul (CE) nr.1.782/2003 a recunoscut efectul pozitiv asupra mediului al pășunilor permanente. Ar trebui menținute măsurile stipulate în respectivul regulament care urmăresc să încurajeze menținerea pășunilor permanente existente, pentru a oferi garanții împotriva transformării masive a acestora în terenuri arabile.”* Prin urmare, art.6 alin.(2) din Regulamentul (CE) nr.73/2009 prevede obligația ca România și Bulgaria să se asigure că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate în același scop.

19. Din examinarea dispozițiilor art.2 lit.a) coroborat cu art. 78 alin.(2) din Legea fondului funciar nr.18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 5 ianuarie 1998, precum și a dispozițiilor art.41 alin.(1) lit.e) din Legea zootehniei nr.72/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.72 din 31 ianuarie 2002 (abrogat prin art.33 din Legea nr.214/2011 pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor), acte normative adoptate anterior aderării României la Uniunea Europeană, Curtea constată că acestea permiteau schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor. Ulterior, prin Legea nr.214/2011 pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.819 din 21 noiembrie 2011 s-a prevăzut în art.3 că *„România menține și se asigură că suprafețele declarate ca pajiști la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate pentru creșterea animalelor și producerea de furaje”*, după care în art.20 din capitolul III — *„Pajiști în indiviziune”* se prevede că *„Schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor se face cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, autoritatea competentă pentru menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente în România”*. Pe de altă parte, prin art.5 din Legea nr.214/2011, se interzicea *înstrăinarea, împărțirea, grevarea de vreun drept real sau personal, precum și schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor* proprietate publică și privată a statului și a pajiștilor comunale și urbane care fac parte din domeniul privat al statului și se află în administrarea consiliilor locale respective [prevăzute la art.1 alin.(1) lit.a)], precum și a pajiștilor situate pe orice fel de terenuri din zonele montane, inclusiv golurile alpine, sau cele situate în zonele inundabile ale râurilor și în Lunca Dunării, care nu intră în categoriile prevăzute la art.1 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.214/2011 și care sunt folosite numai în timpul prielnic pășunatului, aparținând domeniului public al statului [prevăzute la art.1 alin.(1) lit.c)].

20. Din această analiză Curtea constată, pe de-o parte, obligația impusă statului român prin regulamentele Consiliului Uniunii Europene anterior menționate de a menține ca pășune permanentă terenul utilizat în acest scop la data de 1 ianuarie 2007, iar, pe de altă parte, reglementarea de către legiuitorul român a posibilității schimbării categoriei de folosință a pajiștilor, cu cele două excepții prevăzute de art.1 alin.(1) lit.a) și c) din Legea nr.214/2011, până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013.

21. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea nr.18/1991, introduse prin pct. 2 al art.20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, Curtea constată că prin dispozițiile art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea nr.18/1991, legiuitorul instituie, pe de-o parte, interdicția schimbării categoriei de folosință a pajiștilor înregistrate ca atare la 1 ianuarie 2007 în Registrul agricol, iar, pe de altă parte, reglementează sancțiunea nulității absolute pentru actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea alin.(1¹) al art.78. Or, între momentul de referință 1 ianuarie 2007 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, schimbarea categoriei de folosință a terenurilor înregistrate ca pajiști a fost permisă de legiuitor, cu cele

două excepții prevăzute de art.1 alin.(1) lit.a) și c) din Legea nr.214/2011, actele juridice încheiate în această perioadă fiind valabil încheiate. Prin urmare, Curtea constată că excepția este întemeiată, textele de lege criticate aducând atingere art.15 alin.(2) din Legea fundamentală întrucât reglementarea criticată elimină pentru trecut posibilitatea schimbării categoriei de folosință a pajiștilor și instituie sancțiunea nulității absolute pentru actele valabil încheiate potrivit normelor legale în vigoare, prin care a fost schimbată categoria de folosință a pajiștilor în alte categorii de folosință, înainte de data de 13 mai 2013 (data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013).

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, care reglementează obligația deținătorilor de terenuri a căror categorie de folosință era înregistrată ca pajiște în Registrul agricol la data de 1 ianuarie 2007 „să mențină” această categorie de folosință, Curtea observă că și aceasta este întemeiată. Textul de lege criticat aduce atingere art.15 alin.(2) din Legea fundamentală în situația în care categoria de folosință a terenurilor înregistrate ca pajiști a fost schimbată înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data încheierii actului.

23. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării acestei legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (a se vedea, în acest sens Decizia nr.201 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.308 din 9 mai 2007).

24. Curtea a reținut, de asemenea, că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (în acest sens sunt Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.24 din 13 ianuarie 2004 și Decizia nr.294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.887 din 29 septembrie 2004).

25. Pornind de la aceste considerente, Curtea reține că prevederile art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea nr.18/1991, introduse prin pct.2 al art.20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, precum și dispozițiile art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, modifică atât starea legală anterioară, în care era permisă schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor în Registrul agricol, cât și efectele care s-au produs din raportul anterior și care s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, ceea ce aduce atingere art.15 alin.(2) referitor la principiul neretroactivității legii din Legea fundamentală.

26. Curtea, reținând că prevederile art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea nr.18/1991 și dispozițiile art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, sunt constituționale numai în măsura în care modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior, va admite excepția de neconstituționalitate și va constata că prevederile art.78 alin.(1¹) și (1³) din Legea fondului funciar nr.18/1991 sunt constituționale în măsura în care schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor în Registrul agricol se realizează de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 și, de asemenea, va admite excepția de neconstituționalitate și va constata că prevederile art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, sunt constituționale în măsura în care obligația de menținere în categoria de folosință a pajiștilor incumbă deținătorilor de pajiști înregistrate ca atare în Registrul agricol la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013.

27. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.78 alin.(1²) din Legea nr.18/1991, introduse prin pct.2 al art.20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, prin raportare la prevederile art.15 alin.(2) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, textul de lege criticat instituie o excepție sub aspectul posibilității schimbării categoriei de folosință a pajiștilor, afectate de degradare și poluare, aplicându-se în domeniul propriu de activitate al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, nefiind susceptibil de o interpretare potrivit căreia ar putea fi aplicat retroactiv.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 lit.e) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, prin raportare la art.16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art.44 alin.(2) privind dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Curtea observă că, potrivit acestora, sunt supuse regimului de

organizare, administrare și exploatare pajiștile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, iar beneficiarii constituirii și reconstituirii dreptului de proprietate au obligația de a menține categoria de folosință pajiști, ceea ce reprezintă o limitare a folosinței ca atribut al dreptului de proprietate. Legiuitorul are posibilitatea de a stabili condițiile și limitele dreptului de proprietate în conformitate cu prevederile art.44 alin.(1) teza a doua din Constituție. Pentru a verifica dacă o astfel de limitare este justificată, Curtea Constituțională va analiza, prin prisma unui test de proporționalitate dezvoltat în jurisprudența sa, dacă aceste obiective subsumate finalității urmărite califică scopul reglementării ca fiind unul legitim, dacă limitarea este rezonabilă în raport cu obiectivul urmărit și nu tinde la transformarea acestui drept într-unul iluzoriu/teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.443 din 19 iulie 2013, și Decizia nr.462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.775 din 24 octombrie 2014).

29. Analizând scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013, Curtea constată că acesta vizează, pe de-o parte, reglementarea organizării, administrării și exploatarei pajiștilor permanente, în acord cu prevederile Regulamentului (CE) nr.73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009, iar, pe de altă parte, menținerea, întreținerea și utilizarea terenului în condiții de păstrare a compoziției floristice a pajiștilor, ceea ce reprezintă un câștig pentru calitatea mediului, precum și crearea de ferme viabile din punct de vedere economic și sprijinirea fermierilor în elaborarea unui plan de afaceri și program de dezvoltare pe termen scurt și mediu, adaptat la cerințele pieței. Curtea constată, astfel, că aceste obiective subsumate finalității urmărite, califică scopul ca fiind unul legitim.

30. Faptul că sunt supuse regimului de organizare, administrare și exploatare reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 și pajiștile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, precum și faptul că beneficiarii constituirii și reconstituirii dreptului de proprietate au obligația de a menține categoria de folosință pajiște reprezintă măsuri adecvate și necesare pentru îndeplinirea scopului legitim anterior menționat. Curtea constată că legea respectă justul echilibru între măsurile care au determinat limitarea folosinței ca atribut al dreptului de proprietate și scopul legitim urmărit, întrucât între interesele concurente ale colectivității și individului există un raport rezonabil de proporționalitate, textul criticat asigurând atât protejarea intereselor colectivității referitoare la păstrarea fitocenozelor specifice pajiștilor, așadar a unei părți componente a ecosistemului național, cât și posibilitatea titularului dreptului de proprietate de a folosi pajiștile în conformitate cu natura și tipologia acestora.

31. Curtea observă că dispozițiile art.44 alin.(5) și (6) din Legea fundamentală nu au incidență în prezenta cauză, întrucât conținutul normativ al textului criticat nu vizează folosirea subsolului unor proprietăți imobiliare pentru lucrări de interes general.

32. Curtea constată că nu poate fi reținută nici încălcarea art. 16 alin.(1) referitor la principiul egalității din Legea fundamentală, deoarece prevederile legale criticate se aplică tuturor deținătorilor de pajiști, fără privilegii sau discriminări, de la intrarea actului normativ în vigoare, pentru viitor. Privită din perspectiva unei deosebiri de tratament juridic între proprietarii care au putut schimba categoria de folosință înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 și cei care sunt obligați să păstreze categoria de folosință pajiști după intrarea în vigoare a ordonanței menționate, deosebirea de tratament juridic este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil. În jurisprudența sa, în legătură cu aspectul menționat, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.30 din 13 ianuarie 2011). Respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate, fără ca aceste diferențe să aibă semnificația unei discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.583 din 5 august 2014).

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate formulată de Maria Pirtea și Cornel Pirtea în Dosarul nr.1.359/210/2013 al Tribunalului Arad — Secția civilă și constată că prevederile art.78 alin.(1¹) și (1³)

din Legea fondului funciar nr.18/1991 sunt constituționale în măsura în care schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor în Registrul agricol se realizează de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.

2. Admite excepția de neconstituționalitate, formulată de aceiași autori în dosarul aceleiași instanțe, și constată că prevederile art.4 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, sunt constituționale în măsura în care obligația de menținere în categoria de folosință a pajiștilor incumbă deținătorilor de pajiști înregistrate ca atare în Registrul agricol la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, formulată de aceiași autori în dosarul aceleiași instanțe, și constată că prevederile art.78 alin.(1²) din Legea nr.18/1991, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.86/2014, art.3 lit.e) și art.12 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Arad — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2015.

WWW.JURI.RO